Informatyka I: Instrukcja 7

Dynamiczna alokacja pamięci

Do tej pory używaliśmy tablic, które miały z góry zadany rozmiar. Deklarowaliśmy je w bardzo prosty sposób:

```
double x[100];
```

Oczywiście chcielibyśmy poszerzyć funkcjonalność naszego programu tak, aby była możliwa deklaracja tablic o długości określonej już w trakcie działania programu. Mówimy wówczas o tzw. dynamicznej (tzn. wykonywanej podczas działania programu, a nie podczas kompilacji) alokacji pamięci. Taki mechanizm jest jak najbardziej dopuszczalny w języku C, składa się na niego kilka etapów:

- 1. Deklaracja wskaźnika do nowotworzonej tablicy.
- 2. Alokacja pamięci dla danej tablicy używa się w tym celu funkcji malloc().
- 3. Zwolnienie pamięci funkcja free().

Nowe funkcje wymagają użycia biblioteki stdlib.h. Poniższy kawałek kodu ilustruje cały mechanizm:

Kluczowym elementem całego mechanizmu jest właściwe zastosowanie funkcji ${\tt malloc}$. Jej argumentem jest rozmiar pamięci, o którą wnioskujemy. Potrzebujemy N razy rozmiar zajmowany przez zmienna typu ${\tt double}$ - stad obecność

funkcji sizeof(), która zwraca rozmiar danego typu zmiennych. Ponadto używamy mechanizmu rzutowania - przed funkcją malloc pojawia się rzutowanie na typ double poprzez wywołanie (double*)¹. Po pracy na tablicy należy pamiętać o zwolnieniu pamięci, którą ona zajmowała. Stąd funkcja free().

Wczytywanie i rysowanie konturów

Nowy mechanizm będzie nam potrzebny do wykonania zadania polegającego na wczytaniu współrzędnych konturów map z plików oraz narysowaniu tych map na ekranie. Współrzędne konturów dwóch map są zapisane w dwóch plikach, plik1.txt oraz plik2.txt. Pliki mają następującą strukturę:

```
156
12.67 768.3254
14.98 768.3254
17.462 766.51075
```

Pierwsza linia pliku zawiera ilość punktów zapisanych w pliku. Poniżej współrzędne x oraz y są zapisane w oddzielnych kolumnach.

Ćwiczenia

- 1. Otwórz oba pliki w programie głównym.
- 2. Wczytaj pierwsze linie obu plików do programu. Wydrukuj na ekran te wartości, aby upewnić się, że wykonano ten podpunkt bezbłędnie.
- 3. Użyj wczytanych wartości do alokacji tablic, które będą przechowywać wspólrzędne punktów. Użyj mechanizmu alokacji dynamicznej.
- 4. Wczytaj współrzędne z obu plików do wcześniej zadeklarowanych tablic. Upewnij się, czy wykonano to dobrze.
- 5. Napisz funkcję void PrintCoords(double *x, double *y, int N,int start, int end), która będzie drukować na ekranie zadany

¹programując w czystym C można by teoretycznie zrezygnować z rzutowania, wówczas malloc zwróci wskaźnik typu void*. Jednak powszechnie stosujemy kompilatory języka C++, który jest językiem o tzw. silnej kontroli typów i nie zezwala na to, by wskaźnik nie miał typu. Nie zagłębiając się bardziej w szczegóły, należy po prostu wyrobić w sobie nawyk rzutowania przed użyciem funkcji malloc(), aby uniknąć wielu nieprzyjemnych sytuacji w przyszłości.

przedział współrzędnych z danej mapy. Funkcja ma informować, gdy zadany przedział nie może być wydrukowany (bo np. kres górny przekracza długość tablicy)

6. napisz funkcję void Display(), która będzie rysować zadany kontur mapy na ekranie w oknie graficznym. Kontur ma być narysowany za pomocą linii, które będą łączyć kolejne punkty. Zwroć uwagę na to, by połączyć również ostatni punkt z pierwszym. Wyświetl oba kontury na jednym obrazku. Co to za mapy?

Trochę geografii

Mając już kontur, możemy policzyć kilka interesujących rzeczy:

Ćwiczenia

- 1. Napisz funkcję double Perimeter(), która zwróci obwód zadanego konturu.
- 2. Napisz funkcję double Area(), która policzy oraz zwróci powierzchnię danej mapy. Powierzchnię mapy należy policzyć jako sumę powierzchni trójkątów, których podstawy są kolejnymi odcinkmi konturu a wierzchołek jest zlokalizowany gdziekolwiek (najwygodzniej położyć go w zerze). Pole takiego trójkąta będzie po prostu połową modułu iloczynu wektorowego, gdzie wektorami są boki trójkąta:

$$S_i = \frac{1}{2} |\mathbf{v}_i \times \mathbf{v}_{i+1}| = \frac{1}{2} (x_i y_{i+1} - x_{i+1} y_i)$$

Pamiętaj o ostatnim i pierwszym punkcie. Zwróć uwagę, że otrzymane pole może być ujemne. Od czego to zależy?

3. Policz rozciągłość południkową i równoleżnikową obu obszarów. Zaznacz najbardziej skrajne punkty na obu mapach za pomocą kółka.